

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 8.12.2010
COM(2010) 722 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

**Междинен преглед на плана за действие на Европейския консенсус относно
хуманитарната помощ: осъществяване на ефективни хуманитарни действия на
ЕС, основани на принципи**

SEC(2010) 1505 окончателен

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Европейският консенсус относно хуманитарната помощ¹, подписан от Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия през 2007 г., представлява широката политическа рамка, която урежда хуманитарната помощ, предоставяна от Европейския съюз. Консенсусът определя общите цели, фундаменталните хуманитарни принципи (хуманност, безпристрастност, неутралност и независимост) и добрите практики, към които Европейският съюз се стреми в тази област. Целта е да се постигне ефективна и основана на принципи реакция на ЕС на хуманитарни кризи, която да бъде с високо качество и продиктувана от нуждите. Консенсусът обхваща целия спектър на хуманитарни действия: от готовност и намаляване на риска от бедствия, през незабавна спешна реакция и животоспасяваща помощ за уязвимото население при продължителни кризи, до преход към възстановяване и по-дългосрочно развитие. Той определя високи стандарти за хуманитарни действия, включително добро донорство, партньорство, подкрепа на ЕС за международната хуманитарна реакция и връзки с другите участници в ситуации на криза. Европейският консенсус остава основният документ относно хуманитарната помощ на ЕС, спечелил признание и уважение от страна на хуманитарната общност във и извън ЕС и създал политически импулс за укрепването на съвместните усилия на ЕС в тази област през последните три години.

От 2007 г. насам ЕС предоставя хуманитарна подкрепа най-вече чрез финансирането на хуманитарни партньорски организации, които доставят на помощ пряко на нуждаещите се в целия свят, за осигуряване на животоспасяваща намеса, защита и готовност. Взета заедно хуманитарната помощ, предоставена от държавите-членки на ЕС и Европейската комисия представлява значителен дял от общата хуманитарна помощ — около 45-50 % от общата помощ за последните три години. През 2009 г. ЕС е предоставил 4,25 млрд. USD (3,12 млрд. EUR) от общо 9,45 млрд. USD (6,93 млрд. EUR) официална хуманитарна помощ². През последните три години продължиха да бъдат необходими широкомащабни действия в няколко ситуации на продължителна криза (като в Судан, ДРК и Сомалия), умела реакция при бързо влошаващи се хуманитарни кризи, свързани с конфликти (например в Грузия, Газа, Киргизстан и Шри Ланка), както и в помощ за подготовката и реакцията на все по-голям брой природни бедствия. В същото време обаче средата, в която се провеждат хуманитарните операции, особено в някои конфликтни зони, става все по-трудна, а безопасността и сигурността на работещите в хуманитарната област предизвиква все по-голяма тревога. За природните бедствия от широк мащаб (напр. земетресението в Хаити и наводнението в Пакистан през 2010 г.) беше необходима силна международна реакция за посрещане на основните хуманитарни нужди и за проправяне на пътя към възстановяване. ЕС реагира бързо, като използва инструментите както за хуманитарна помощ, така и за гражданска защита, за да помогне в тези спешни ситуации. Това взаимно допълване на инструментите при първоначалната реакция на природно бедствие в съответствие с ангажиментите на консенсуса и международните насоки³ е важен елемент от засилена реакция на ЕС на бедствия. Наскоро Комисията определи конкретни препоръки за засилен подход към реакцията на ЕС при бедствия⁴.

¹ Официален вестник С 25/1, 30.1.2008 г.

² Съгласно Службата за финансово проследяване към ООН = правителствена помощ

³ вж. точка 3.6

⁴ COM(2010) 600 от 26.10.2010 г.

Все пак по-голямата част от хуманитарната помощ на ЕС продължава да бъде насочена към подкрепа на жертвите на кризи, свързани с конфликти („сложни спешни ситуации“), както и да обръща специално внимание на нуждаещите се в „забравени“ хуманитарни ситуации. Важно е да се подчертае, че разпоредбите на Европейския консенсус относно хуманитарна помощ обхващат както сложни спешни ситуации, така и ситуации на природни бедствия, независимо от мащаба им, за да допринесат за удовлетворяването на хуманитарните нужди.

Настоящото съобщение се стреми да засили общия ангажимент на ЕС за съвместна работа за осъществяване на „Европейския консенсус относно хуманитарната помощ“ и в частност практическите мерки, включени в придружаващия го план за действие⁵. Преди всичко консенсусът насърчава последователна, добре координирана и ефективна хуманитарна реакция на ЕС, която има за основа допълващите се вноски на 27-те държави-членки на ЕС и на Европейската комисия. Предвид все по-голямата уязвимост в най-бедните части на света, все по-нарастващите хуманитарни нужди и ограничените обществени разходи във време на икономически спад, необходимостта Европейският съюз ефективно да използва общите си възможности и ресурси, за да осигури възможно най-добро въздействие при подпомагането на хора, изправени пред хуманитарна криза е по-голяма от всякога. Именно в този контекст се предприема междинният преглед на напредъка по плана за действие на Европейския консенсус.

Междинният преглед бе осъществен от Европейската комисия заедно с държавите-членки на ЕС и при консултации с Европейския парламент и основните хуманитарни партньорски организации. Планът за действие обхваща шест области на действие и 49 индивидуални действия, някои от които предназначени да осъществят „еднократен“ принос, а други — да предизвикат постепенен преход в „хуманитарната практика“ на ЕС. Подробен преглед на работата, извършена до момента по плана за действие, заедно с показатели за по-нататъшни приоритети за изпълнение по съществуващите области на действие, е представен в **придружаващия работен документ на службите на Комисията**. Съобщението не предлага изменение на съществуващия план за действие, а по-скоро редица препоръки, насочени към укрепване на усилията за прилагане в целия ЕС.

Необходим е силен ангажимент на ЕС, както и редица практически стъпки за по-активно изпълнение на Европейския консенсус, за да се гарантира, че водещият принос на ЕС към хуманитарната помощ е ефективен, последователен и по-широко признат.

2. НАПРЕДЪК ПО ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОНСЕНСУС ОТНОСНО ХУМАНИТАРНАТА ПОМОЩ

Предвид значителния дял на предоставяната от ЕС хуманитарна помощ, съвместните действия на ЕС са особено подходящи за i) осигуряване на хуманитарна реакция, която е уместна, ефективна, основана на оценените нужди и която взема под внимание важни измерения като специалните нужди на групите уязвимо население; и ii) упражняване на колективно влияние от страна на ЕС върху готовността на международната хуманитарна система като цяло.

⁵ SEC (2008) 1991 от 29.5.2008 г.

Междинният преглед потвърди **добрия цялостен напредък** по изпълнението на плана за действие на консенсуса по всички точки. Като цяло бяха положени забележими усилия за консолидиране на ролята на ЕС във всяка от шестте области на действие. Само малко на брой специфични действия бяха преформулирани предвид развитието или предстои да бъдат започнати. Редица други действия, поради своя характер изискват постоянно внимание, например усилията за защита по отношение на насърчаването на „хуманитарно пространство“.

След приемането на консенсуса и на плана за действие **хуманитарната помощ от институционална и правна гледна точка се превърна в пълноправна област на политиката на Европейския съюз**, като се основава на почти две десетилетия оперативен опит. За първи път в Лисабонския договор⁶ за гуманитарната помощ е записано отделно правно основание. В Съвета беше създаден специален подготвителен орган, работната група на Съвета „Хуманитарна и продоволствена помощ“ (CONAFA)⁷, която консолидира същността на мненията в ЕС по гуманитарни стратегически въпроси и реакция при кризи в месечни контакти между гуманитарните представители на ЕС. Парламентарният интерес към гуманитарните въпроси е силен, а европейската общественост продължава да подкрепя широко Европейската гуманитарна помощ⁸. Ясната политическа рамка, предоставена от „Европейския консенсус относно гуманитарната помощ“ се приветства по-специално от някои от по-новите държави-членки, чиито подходи за помощ претърпяват бързо развитие през последните години. След приемането на консенсуса службата за гуманитарна помощ към Европейската комисия ЕСНО се превърна през 2010 г. в дирекция „Хуманитарна помощ и гражданска защита“, попадаща в сферата на отговорност на новосъздадения пост Комисар по международното сътрудничество, гуманитарната помощ и реакцията при кризи.

С последните организационни промени Европейската комисия проправя пътя за осигуряване на **взаимодопълняемост и максимална съгласуваност между традиционните подходи за гуманитарна помощ и използването на експертни познания и предимства на гражданската защита**, както в централата, така и по места.

През трите години на изпълнение на Европейския консенсус ЕС допринасяше активно и бързо, както чрез **финансиране, така и чрез застъпничество**, за реакция на бързо влошаващи се гуманитарни ситуации и големи внезапни бедствия, както и за управление на трудните и изменящи се условия в широкомащабни продължителни гуманитарни кризи. Всички критични пропуски могат да бъдат отстранени с помощта на един **по-силно координиран подход** между гуманитарните служби на ЕС и експертите и представителите на място на ЕС, като това от своя страна спомага за по-добрата координация в международната гуманитарна система. Положителен принос за цялостната ефективност на гуманитарната реакция имат редица промени, възникващи от консенсуса, заедно с по-изразения рефлекс на ЕС за съвместен отговор при тези трудни ситуации. През 2010 г. ЕС прие специфична политическа рамка за **хуманитарна продоволствена помощ на ЕС**⁹ с цел да увеличи възможно най-много

⁶ Член 214 от ДФЕС.

⁷ Съвет на ЕС, 8367/08, 28 април 2008 г.

⁸ ЕК: Специален Евробарометър 343 „Хуманитарна помощ“, юли 2010 г.

⁹ Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент — „Хуманитарната продоволствена помощ“ SEC (2010) 374 от 31.3.2010 г. и Заключение на Съвета относно гуманитарната продоволствена помощ 9654/10 от 10.5.2010 г.

ефективността и ефикасността в съответствие с най-добрите практики. Сега приоритет е изпълнението на тази рамка.

По плана за действие ЕС отбелязва напредък по отношение на установяването и споделянето на ясни оперативни насоки на политиката по редица ключови въпроси, като използване на **пари в брой и ваучери; изхранване при спешни ситуации;** интегриране в рамките на хуманитарните действия на **защитата и намаляването на риска от бедствия.**

ЕС също така продължи да преразглежда подходите си за финансиране и да се **адаптира към увеличаващите се хуманитарни нужди**, включително в отговор на честите свързани с климата бедствия от малък мащаб. Европейската комисия въведе редица новаторски елементи в процедурите си за финансиране и в административните си процедури, с което да се позволи по-лесно спешно финансиране в рамките на определени граници, попълване на средствата в Спешния фонд за реакция при бедствия на Международната федерация на Червения кръст и Червения полумесец, осигуряване на бърза реакция при епидемии и осъществяване на хуманитарни действия с по-голям брой специализирани агенции на държавите-членки. На държавите-членки на ЕС се дължи най-големият дял от приноса към **общите хуманитарни фондове** и към **Централния фонд за реакция при спешни ситуации**, чието предимство е осигуряването на гъвкавост за хуманитарните участници и участниците от Обединените нации при предоставяне на средства. Освен това ЕС продължава да обръща специално внимание на така наречените „**забравени кризи**“ — тези, които получават недостатъчно внимание от страна на медиите или на международните донори.

ЕС даде своя принос за непрекъснатото усъвършенстване на **международната хуманитарна система** чрез усилено насърчаване на един приобщаващ и практически подход към използването на групи за хуманитарна координация в тази област и чрез твърдото си застъпничество и финансова подкрепа за **подобряване на възможностите за оценка на нуждите** и за съпоставяне. Заедно с хуманитарните си партньори ЕС полага постоянни усилия за осигуряване на качество и поддръждане по приоритети на исканията за хуманитарна помощ, както и на разумен баланс на финансирането в отделните кризи и сектори. ЕС осигури съществена и постоянна подкрепа за **засилване на капацитета за реакция в световен мащаб**, включително координация, препозициониране, хуманитарна логистика и безопасност и сигурност на хуманитарните работници. Като подкрепя усилията на хуманитарната общност за изграждане на капацитет, ЕС спомага за подобряване на ефективността и качеството на хуманитарната помощ. Подобряването на готовността и възможностите за реакция е от значение както на местно равнище (което е първата редица за реакция в случай на спешна ситуация), така и на регионално и световно равнище.

По-тясното сътрудничество на ниво ЕС през последните три години значително **укрепи позицията на ЕС и неговото колективно въздействие върху основни въпроси** по отношение на международната хуманитарна реакция. Широката хуманитарна общност (Обединените нации, движенията на Червения кръст/Червения полумесец и неправителствени организации) и съответните международни форуми приемат положително високите стандарти на ангажиментите по европейския консенсус и плана за действие. Тези ангажименти са придружени и от очаквания, че ЕС като цяло и отделните донори от ЕС ще работят всеотдайно, за да ги превърнат в последователна практика в подкрепа на хуманитарната реакция на място. Това включва и **насърчаване**

на съответствието на всички области на външни действия на ЕС с хуманитарните принципи.

Един от важните аспекти на хуманитарната помощ на ЕС са **силните и координирани партньорства**. ЕС твърдо подкрепя многообразието от изпълняващи партньори и подчертава нуждата от тясна координация между тях по места, за да се избегне застъпването и да се осигури подходящ отговор на хуманитарните нужди. Накрая, насърчаването на **подходите на участие** за готовност при бедствия и при реакции за хуманитарна помощ също е важно и може да допринесе за увеличаване на поемането на отговорност по места, укрепване на местните капацитети и увеличаване на ефективността и уместността на хуманитарната реакция.

3. ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПО-НАТАТЪШНИ ДЕЙНОСТИ

Междинният преглед показва, че за изпълнението на консенсуса и плана за действие са положени значителни усилия. Въпреки това все още е необходимо **по-нататъшно консолидиране на общите усилия на ЕС и укрепване на ангажираността на отделните донори** във връзка с някои ключови предизвикателства, за да се осигури възможно най-добра международна хуманитарна реакция. Това включва:

- стратегии за хуманитарно застъпничество и действия за достигане до нуждаещите се; както и по-нататъшни усилия за подкрепа на работата на организации, натоварени да насърчават съответствието с международното хуманитарно право (МХП), включително по отношение на въоръжени неправителствени формирования¹⁰
- достатъчни средства за финансиране и по-ефективно планиране, позволяващо да се запази подходящо равнище на финансиране, особено в ситуации на продължителна криза и за осигуряване на необходимото внимание към „забравени кризи“;
- яснота за глобалните нужди и мерки в подкрепа на по-ефикасното използване на ресурсите;
- засилване на капацитета в световен план в сфери, където има критични недостатъци, включително за общи хуманитарни услуги като ресурси за координиране, логистика и безопасност на хуманитарните работници; както и
- по-силен ангажимент за насърчаване на ролята на местните участници.

От съществено значение е и по-нататъшният практически напредък по намаляването на риска от бедствия и интегрирането на съображения, свързани с околната среда, както и по работата с участниците в развитието при ситуации на преход и при циклични периоди на остра и хронична уязвимост. По-специално при ситуации на несигурност, при които е възможно хуманитарната помощ и помощта за развитие да се осъществяват паралелно или да произтичат една от друга, взаимното допълване, съгласуваността и своевременността на различните интервенции (секторни, местни, регионални и национални) са от ключово значение за постигането на трайно въздействие по

¹⁰ Доклад на генералния секретар на Обединените нации относно защитата на цивилните, S/2009/277, 29 май 2009 г.

отношение на преследваната цел, а именно хората в ситуации на криза да могат да разчитат на собствените си сили.

В целия ЕС е добре призната необходимостта да се подкрепя по-гъвкаво реакция в различни кризисни ситуации чрез многообразие от партньори и пътища за финансиране, както и необходимостта да се осигури отчетност и акцент върху резултатите, по-специално чрез добро финансово управление и информиране на обществеността. ЕС като цяло има съществен принос към събираните средства, управлявани от ООН, и към за основното финансиране за международни организации и следователно носи отговорност и за гарантиране, че това финансиране се разпределя съгласно прозрачни критерии и се осъществява ефективно в съответствие с „принципите на партньорство“¹¹. Някои държави-членки и хуманитарни партньори също посочиха потенциала за работа на равнище ЕС върху възможно хармонизиране на изискванията за партньорство и отчетност.

4. ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ПРЕД ИЗПЪЛНЕНИЕТО

През 2008 г. Европейската комисия изготви плана за действие в тясно сътрудничество с редица заинтересовани страни, по-специално държавите-членки на ЕС, ангажирали се да изпълняват плана. С цел постигането на ясни резултати от отделните действия планът беше структуриран в шест области на действия.

По отношение на последователното изпълнение на европейския консенсус относно хуманитарната помощ и активното осъществяване на плана за действие, през първите три години бяха отчетени редица основни трудности и трудности, свързани със замисъла, които следва да се вземат предвид в по-нататъшното изпълнение.

Стремеж и спектър на действията: Обхванат е широк спектър от различни по характер действия в комбинация с еднократни действия и дългосрочни такива, целящи постепенно засилване на хуманитарната реакция на ЕС. Този спектър и разнообразието на действията означават, че за кратък период от време се постига паралелен напредък по голям брой приоритети. По време на прегледа беше установено, че е необходима по-висока степен на приоритизиране, като се наблегне на известен брой стратегически предизвикателства. Но в същото време отделните заинтересовани страни са застъпници за своите специфични приоритети. Необходимо е постигането на баланс между стратегическите цели, които ще подобрят общата ефективност на реакцията за помощ, и специфичните практически мерки, чрез които се осъществяват общите усилия в конкретни области на хуманитарната помощ.

Донори: капацитет и лидерство: В ЕС капацитетът и ресурсите на донорите (включително служители и хуманитарен експертен опит по места)¹² остават по-скоро ограничени и, заедно с бюджетите за помощ, са подложени на все по-голям натиск. В същото време хуманитарните нужди се увеличават. Затова е от все по-жизнено

¹¹ „Принципи на партньорство — декларация за поемане на ангажимент“, Глобална хуманитарна платформа, 12 юли 2007 г. Определените в рамката на глобалната хуманитарна платформа принципи на партньорство между хуманитарните организации от ООН и извън ООН са равенство, прозрачност, подход, насочен към резултатите, отговорност и допълняемост.

¹² M. Spaak, R. Otto: Преразгледан окончателен доклад „Проучване за координирането на донорството (хуманитарна помощ) на местно равнище“, поръчано от ГД „Хуманитарна помощ“ (ECHO) от името на инициативата за добро хуманитарно донорство, 2 юли 2009 г.

значение донорите от ЕС да работят в тясно сътрудничество и да осигуряват по-голяма координация на усилията. Машабът на приноса за хуманитарна помощ и оперативните експертни познания се различават значително между донорите от ЕС. Европейските донори измежду държавите-членки с дълга традиция за двустранна помощ запазват живия си интерес за осигуряване на двустранно представяне в международната хуманитарна система, която ЕС като цяло твърдо подкрепя. Въпреки това, без по-голямо споделяне на тежестта, събиране на информация и експертни познания, както и по-ясно разделение на труда, ЕС бързо достига края на възможностите си за лидерство при осъществяване на значим принос към подобряването на общата хуманитарна реакция.

Осигуряване на последователност и ангажираност: Въпреки че консенсусът предоставя ясна рамка за работата на равнище ЕС, степента, в която той е ясно признат и вграден в съществуващата донорска практика на ЕС и в разработването на политиката на национално равнище, се различава значително¹³. По време на прегледа партньорските хуманитарни организации посочиха, че има възможност за по-голям ангажимент на национално ниво по отношение на разпространението на информация и диалога със заинтересованите страни за това как се осъществява консенсусът и как чрез ясни връзки с други участници и области на политиката (именно сътрудничество за развитие, външни отношения, отбрана и сигурност) да се осигури доброто разбиране и поддръжка на хуманитарната политика в различните правителства.

Мониторинг на напредъка: Предвид въпроса за капацитета, от самото начало не беше установен всеобщ за ЕС мониторинг на напредъка при изпълнението на плана за действие, въпреки че Европейската комисия представя ежегодно, а Съветът обсъжда обобщение на действията, основано на общото проследяване на ЕС на напредъка. От настоящия междинен преглед става ясно, че установяването на редовен процес, с помощта на който по-лесно се събира информация за действията за принос, които отделните европейски донори извършват, би улеснило по-редовният мониторинг на напредъка по изпълнението на плана за действие като цяло на равнище ЕС. Още по-голямо предизвикателство е оценяването на въздействието на предприетите съвместно действия за постигане на по-добро донорство на ЕС и в подкрепа на хуманитарната система в по-широк план. В момента това се извършва частично чрез ясни декларации за резултат и постижение по действия и по области на действия. При определянето на евентуален план за действие, който да наследи настоящия план за действие, следва да се обърне по-голямо внимание на оценката на въздействието.

5. ПОВИШАВАНЕ НА ЕФЕКТИВНОСТТА И ЕФИКАСНОСТТА НА ХУМАНИТАРНАТА РЕАКЦИЯ НА ЕС

Консенсусът представлява всеобхватна политическа рамка с поглед към бъдещето, която обхваща внушителен брой ангажменти на ЕС, предназначени да осигурят подходяща, основана на принципи, ефективна реакция на помощ.

Необходими са силна политическа воля, съвместна отговорност и по-добро правителствено разбиране на хуманитарните принципи и правила, за да може в

¹³ От 2009 г. съгласно преразгледаната рамка за партньорска оценка 16-те донори от ЕС, които са членове на ОИСР/КПР, са анкетирани за това как техните рамки на политиката отразяват стратегическите насоки, очертани в Европейския консенсус относно хуманитарната помощ.

ситуация на хуманитарна криза тези ангажименти да бъдат приложени на практика всеки път, често при най-предизвикателни обстоятелства.

Неотклонното изпълнение на консенсуса от страна на 27-те държави-членки на ЕС и Европейската комисия е важно за i) **по-голямата ефективност на помощта**, включително чрез насърчаване и поучаване от най-добрите практики; ii) за осигуряване на **последователност и съгласуваност** в хуманитарната помощ и нейното взаимодействие с останалите политики; и iii) за достигане на пълния потенциал на **лидерството на ЕС** в тази област в подкрепа на силна международна хуманитарна система.

Ето защо по-нататъшното изпълнение на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ изисква:

- **споделена отговорност за успех**: всички държави-членки на ЕС следва да потвърдят ангажимента си за съвместна работа по консенсуса и да го популяризират на национално равнище.
- **разпределяне на задачите**: необходими са стъпки към по-ясно споделяне на лидерството и улесняване на задачите, като същевременно се отчитат различният капацитет и традиции на държавите-членки на ЕС и ограничените човешки ресурси за хуманитарна помощ в донорските организации.
- **подкреждане по приоритети**: включително по-нататъшно разработване на съвместните действия на ЕС в няколко ключови области
- редовен **мониторинг** на изпълнението на ангажиментите по консенсуса
- активен **стратегически обмен, диалог и извличане на поуки** между донорите от ЕС и партньорите за осигуряване на ясна връзка между доброто донорство и оперативната практика.

Специфичните области, на които следва да се даде приоритет за по-нататъшни съвместни усилия, включват:

- засилено **застъпничество за защитата на хуманитарното пространство**, включително насърчаването на международното хуманитарно право (както общо, така и в конкретни случаи).
- работа с **различни кръгове участници (включително военни), донори и държави, пострадали от криза**, за осигуряване на добро разбиране на основните хуманитарни принципи и на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ.
- подходи, включващи различни донори, за ясно сравнимо определяне на нуждите и за справяне с критични **недостатъци, свързани с капацитета в международната хуманитарна система**, както и **силно лидерство на ЕС** на международните форуми, отразяващо пълния размер на приноса на ЕС към хуманитарната помощ.

- **планиране на реакцията**, особено при продължителни кризи, включително споделяне на намерения за финансиране, стратегии и повече съвместни мисии, оценки и извличане на поуки, придружени от по-голяма последователност при записване на предоставянето на помощ.
- продължаване на работата по споделяне и разпространяване на **добри донорски практики** и в подкрепа на „**принципите на партньорство**“.
- засилена роля на **работната група на Съвета за Хуманитарна и продоволствена помощ (CONAFA)** за осигуряване на пълно спазване на конкретните правила и специфичните цели на хуманитарната помощ, като същевременно се гарантират силните връзки между хуманитарната помощ и другите области на политиката.
- работа с участниците в политиките за развитие по отношение на **намаляване на риска от бедствия** и на **прехода** от незабавна спешна реакция към възстановяване, включително ранно оценяване на следкризисните нужди.

Ползите от засилване на съвместните усилия на ЕС за изпълнение на консенсуса и плана за действие включват:

- **по-добро разбиране** за основните хуманитарни принципи и на спецификата и предизвикателствата на хуманитарната реакция. по-резултатно достигане до нуждаещите се може да се постигне чрез по-широк набор от участници от европейската общественост, до структури под военно командване, нови донори и региони и държави с население, пострадало от криза.
- **по-голяма резултатност**, която подчертава уместността на помощта, готовността и плановете за действие в извънредни ситуации и подходите за участие, които напълно отчитат предните редици на спешната реакция на местно равнище. Резултатността изисква силен ангажимент за ограничаване на последиците от бедствия и за справяне със ситуации на преход.
- **по-голяма ефикасност**, като се използва разнообразието на донори и съответните области на експертни познания за осигуряване на възможно най-добра реакция за помощ. По-добро определяне на нуждите и пропуските, заедно с повече съвместно планиране. Ефикасността би следвало да позволи намаляване на разходите за трансакции и да засили подкрепата за общото дело.
- **по-голяма съвместимост** с цел да се осигури, че всички външни действия на ЕС гарантират хуманитарна реакция, основана на принципи, и подкрепят поддържането на „хуманитарно пространство“ за реакция при сложни спешни ситуации. Създаването на Европейската служба за външни действия предоставя още една възможност Европейският консенсус относно хуманитарната помощ да бъде включен в достиженията на хуманитарното право на ЕС.

6. ПРЕДЛАГАНИ ПОСЛЕДВАЩИ ДЕЙСТВИЯ

Комисията предлага:

- (1) определяне, заедно с държавите-членки на ЕС, на доброволни помощници и групи от представители на държавите-членки на ЕС, които се ангажират да провеждат съвместни действия съгласно плана за действие на консенсуса, включително дискусии относно специфични по-нататъшни приоритети, определени тук и в придружаващия работен документ;
- (2) определяне, заедно с държавите-членки на ЕС и с Европейския парламент, на конкретна стратегия за достигане до нуждаещите се и разпространяване на европейския подход към хуманитарната помощ, включително съвместни послания;
- (3) съвместна работа със Съвета и с Европейския парламент върху възможността за дългосрочно определяне на конкретни цели (хуманитарни цели на ЕС);
- (4) използване на работната група на Съвета „Хуманитарна и продоволствена помощ“ за годишен мониторинг на напредъка по изпълнението на консенсуса на равнище ЕС и на равнище държави-членки;
- (5) подновени усилия на ЕС за координиране на програмирането за осигуряване на плавен преход от облекчаване към дългосрочна помощ за развитие;
- (6) задълбочена оценка на въздействието на европейския консенсус към края на петгодишния период на действие на настоящия план за действие на консенсуса (който тече до 2013 г.);
- (7) преразглеждане на регламента на ЕС относно хуманитарната помощ с цел да се осигури неговото привеждане в съответствие с ангажиментите на политиката и да се позволи възможно най-голяма резултатност в подкрепа на бърза, подходяща, предвождана от ЕС реакция на хуманитарни кризи.

Комисията приканва Съвета и Европейския парламент да обмислят тези препоръки за укрепване на изпълнението на плана за действие на ЕС и да отбележат цялостния напредък, отразен в придружаващия работен документ.
